

For the Greeks it was not a shame to train or compete naked because the athlete was dressed in the conscience of many with virtue.

The nudity of athletes and gymnasts gave the ritual of the games a religious character as well...

In 720 BC, at the 15th Olympic Games, Orsippos the Megareus was crowned the winner of the stadium race (192 m road race). He was the only one of his teammates and the first to run naked, according to the historian of the 2nd AD. Pausanias, he deliberately let his girdle fall off, because he knew that naked he could run faster.

So, without being ashamed, Orsippos sprinted and won the race.

His triumphant example was established and since then athletes have been competing and naked.

"Greeks fought naked and their nudity became a way of recognizing their Greekness and kindness," Sarah Bond, a history professor at the University of Iowa, told the BBC.

Source: Protagon.gr

In ancient Greece the naked body was not a shame but a pride. The body mirrored mental virtues, courage and devotion to goals. Shame for the ancient Greeks was not the naked body but the naked or asymmetrical body because it showed a man without education and culture.

A well-trained body was a godsend. The gods, the creators of the world and the creators of the games were pleased with the perfect naked body according to the perception of the ancients. And for this very reason the winners of the games were likened to gods.

The handsome fit body was admirable and depicted virtue and bravery. It also showed the hard work of the athletes in the gymnasium (gym). The word gymnásion meant the place where athletes exercised naked.

The freedom of the body reflected the freedom that the Greek citizens had, a freedom that made them stand out from other peoples and spread the characteristics of democracy.

Source: History of physical education 1998, Thomas V. Giannaki

1. Aphrodite or Callipygos Museo archeologico nazionale di Napoli.

---

Για τους Έλληνες δεν ήταν ντροπή να γυμνάζεται ή να αγωνίζεται κάποιος γυμνός γιατί ο αθλητής ήταν ντυμένος στην συνείδηση των πολλών με την αρετή.

Η γυμνότητα των αθλητών και γυμναστών προσέδιδε στην τελετουργία των αγώνων ένα θρησκευτικό χαρακτήρα επίσης...

Το 720 π.Χ, στους 15ους Ολυμπιακούς Αγώνες, ο Ορσιππος ο Μεγαρεύς στέφθηκε νικητής στο αγώνισμα του σταδίου (αγώνας δρόμου 192 μ). Ήταν ο μοναδικός από τους συναθλητές του και ο πρώτος, που έτρεξε γυμνός, μάλιστα σύμφωνα με τον ιστορικό του 2ου μ.Χ. Πausανία, άφησε σκόπιμα το περίζωμά του να πέσει, επειδή γνώριζε ότι γυμνός μπορούσε να τρέξει πιο γρήγορα. Χωρίς, λοιπόν, να ντραπεί, ο Ορσιππος έκανε σπριντ και κέρδισε τον αγώνα.

Το θριαμβευτικό του παράδειγμα καθιερώθηκε και έκτοτε οι αθλητές αγωνιζόντουσαν και γυμνοί.

«Οι Έλληνες αγωνίζονταν γυμνοί και η γυμνότητά τους έγινε ένας τρόπος αναγνώρισης της ελληνικότητας και της ευγένειας τους», λέει στο BBC η Σάρα Μποντ, καθηγήτρια Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Αϊόβα.

Πηγή: Protagon.gr

Στην αρχαία Ελλάδα το γυμνό σώμα δεν ήταν ντροπή αλλά υπερηφάνεια. Το σώμα καθρέπτιζε τις ψυχικές αρετές, την ανδρεία και την αφοσίωση στους στόχους. Ντροπή για τους αρχαίους Έλληνες δεν ήταν το γυμνό σώμα αλλά το αγύμναστο ή ασύμμετρο σώμα γιατί έδειχνε άνθρωπο χωρίς μόρφωση και καλλιέργεια.

Το καλά γυμνασμένο σώμα αποτελούσε δώρο θεού. Οι θεοί, οι δημιουργοί του κόσμου και δημιουργοί των αγώνων ευχαριστιούνταν με το τέλειο γυμνό σώμα σύμφωνα με την αντίληψη των αρχαίων. Και για αυτόν ακριβώς το λόγο οι νικητές των αγώνων παρομοιάζονταν με θεούς.

Το ωραίο γυμνασμένο σώμα ήταν άξιο θαυμασμού και απεικόνιζε την αρετή και την ανδρεία. Επίσης έδειχνε την σκληρή προσπάθεια των αθλητών στο γυμνάσιον (γυμναστήριο). Η λέξη γυμνάσιον (gymnásion) σήμαινε το χώρο όπου οι αθλητές ασκούσαν γυμνοί.

Η ελευθερία του σώματος αντικατόπτριζε την ελευθερία που είχαν οι Έλληνες πολίτες, μια ελευθερία που τους έκανε να ξεχωρίσουν από τους άλλους λαούς και να διαδώσουν τα χαρακτηριστικά της δημοκρατίας.

Πηγή: Ιστορία φυσικής αγωγής 1998, Θωμά Β. Γιαννάκη

1. Αφροδίτη η Καλλίπυγος. Museo archeologico nazionale